

28:

עין משפט
נר מצוה

י' א חיי"ט פ"ח חללות כלי
המקדש הולק: א'
י' ב שס הולק: ב'
י"א ג שס פ"י הולק: יב'
ב ד ה חיי"ט שס פ"ח ה' ד':
ב"א ו שס פ"ט ה' ג':
ב"ב ז שס פ"ח ה' טו:
ב"ג ח שס פ"ט ה' ה':

רבינו חננאל

[illegible]

מישם הכתיב בהר, וזהו, ושול
העיר יוספתה לא כתיב בהר
העיר, אדרבה דלין מלי מכל
לאקווי מכתב דאחר הוא.
ושניין אלא שולי המעין ד'
האמנן נמר, דאחר ביה ד'
מינין ומכתיב ביה נמי ודבן.
הא דאמר שולי המעין מן
האזור לא לתלן מכלל ממנו
להיות חושני כתיב כי שולי
המעין חושני מינין אא
תעשה בכל מין מ' ו' יבאר
אא כתיב חושני, אא נעשה א'
בכל מין חושני מ', לעשות שנים
מה' מ' ו' ואחר ו' ושית
כתיב שיהיו כל החושנין שוין.
היחיד לא אפשר ולמכיל לא
נמר מניה. מעיל ייב חושני
הוא, מין אחד תכלית האזור
ועשית את מעיל האזור

חושן כסול ששה והשחא כולה ש
ומתחין בראש אלא המנפסת היא
האן הדיט לפי שהיה נרץ להא
שאננט היה חלוק חשל שאר ית
ייל דודאי בנשון תלמוד אין היה
האררונה ילמטה בראמר במלות
החול אין הדיט חול יתחא חול

וְיִלְכֶּה עִמָּם מִלְּמָחָה עַד שֶׁיִּשְׁכַּח עַד שֶׁיִּשְׁכַּח
בְּכָל הַיּוֹם הַזֶּה מִדִּקְדֻק רִבּוּי אֵל
קִנְיָנָם הוּא פֶּשֶׁת וְאִסּוּר לְתַפְסֹר בּוֹ בְּגָד
דְּרוּסָה אֲדָמָה דְּלֹא פֶּשֶׁת וְיֹאמְרוּ קִנְיָנָם מִשֵּׁי
שְׂמֹרֶת שְׂמֹרֶת אֲמַר וּפְשָׁטִים וּפְשָׁטִים
יִרְצֵב"א הַחֵינָה לְתַנּוֹת דְּבִי ר' יִשְׁמַעֲלֵן
דְּסִבְרָה הִי אָבֵל לְרַבְּנָן דְּפִלְגִי עֲלֵיהּ
וּמַחֲמִיבִי כֵן בְּגָדִים בְּזֵינִים מֵאִי אִיכָא
לְתַנּוֹת וְלִכְּתֹב לְמַמְרָה דְּכָ"ע אֵית לֵיהּ
דְּתַנּוֹת דְּבִי רַבִּי יִשְׁמַעֲלֵן אֲלֵךְ דְּגַבִּי
בְּזֵינִים דְּקֹאק מַחֲמִיבִים כֵּן בְּגָדִים
דְּמַרְבִּין לֵכוּ מַרְבִּים הֲכֵיף מִן כֶּף
דְּקֹא"כ מֵאִי פֶּרֶךְ בְּרִישׁ פִּ"ק דִּיבְחֹת
וְדֹק ד': הֵא עֲתִיד דְּלֵיכָא דְּבִי רַבִּי יִשְׁמַעֲלֵן
לִית לִיהּ דְּרַבָּה וּמֵנָה לִיהּ הָא אִי
מִשְׁכּוֹס דְּקֹאמֶר בְּפִרְקָה בְּמֵה מַלְיָן
וּשְׁכַח דָּף י"ו: אָף כֵּן לֵאמֹר וּפְשָׁטִים
וּמִסְכֵּן הַחֵם דְּלִבְזֵינִים אִיטְרִין יִמְנָה
וְאִיטְרִין דְּלֵיכָא כֵּן לֵאמֹר וּפְשָׁטִים
לְאִיתוּי כְּלָאִים וְאֵ"ג דְּכִלָּאִים בְּדִדְרֵי
מְכִיב בְּהוּ לֵאמֹר וּפְשָׁטִים יִמְנָה
דְּאִיטְרִין אָף כֵּן כְּדִי לִפְסִימִי לֵאמֹר
וְאִיטְרִין לְתַנּוֹת דְּלֵיכָא יֵדֵה אֲמַר הַחֵם
דְּהַפְתָּנָה מִשְׁעֻטָּו נִפְקָא דְּמִסְקָנָה
אֲלֵךְ ע"כ הֲכֵיף הוּא פ' הַבְּגָד וְכֹאֲלֵי
מִכְבַּח הַבְּגָד וְלִהְיֵי פִרְקָה ע"כ מֵנָה
דְּבִי רַבִּי יִשְׁמַעֲלֵן לִית לִיהּ דְּרַבָּה
לְאֵס אִיתָא מַחֲמִיבִי בְּזֵינִים כֵּן
בְּגָדִים מִיחֻרָא דְּהֲכֵיף אֵס כֵּן מֵאִי
הֵאִי דְּקֹאמֶר וּפֶרֶס בְּחֻדָּה מֵהֵם לֵאמֹר
וּפְשָׁטִים אָף כֵּן לֵאמֹר וּפְשָׁטִים אֲדֻגְמָר
מִנְּגִישׁ דְּהוּ לֵאמֹר וּפְשָׁטִים נְגִמָּה
מְלִינִית דְּמִכִּיב וּפֶרֶס דְּהוּ כְּמוֹ הַבְּגָד
וּמִיירִי אִפִּי בְּשֹׂאֵר בְּגָדִים וְלֹא דְמִי
לֵאמֹר בְּגָד מַרְבִּין מִיחֻרָא דְּהוּ
לְחֻבִּי גַבִּי שְׂרִיטִים שֹׂאֵר בְּגָדִים אִפִּי
דְּמִי לֵאמֹר דְּבִי ר' יִשְׁמַעֲלֵן בְּפִרְקָה בְּמֵה
מַלְיָן (ד' צ"א) וְאִפִּילוּ הֵא לֹא
פִּרְכִּין אֲדֻגְמָר ר' יִשְׁמַעֲלֵן מִנְּגִישׁ
יִגְמָר מִשְׂרִיטִים דְּאִפִּילוּ שֹׂאֵר בְּגָדִים
דְּהֵם גַּבִּי שְׂרִיטִים מִשְׁמֻעוֹת בְּגָד אִינִי
אֲלֵךְ לֵאמֹר וּפְשָׁטִים וּמֵאִי הוּא מַרְבִּין
לְשֹׂאֵר בְּגָדִים לִכְבִּי לִכְבִּי לְמַלְכִּי
מִשְׂרִיטִים כֹּסֶם בְּגָדִים הַכּוֹסִיטִים בְּחֻרָה
וְיִמְנָה דְּכֵן בְּגָדִים כְּכֹל אָבֵל הֵא
הֲכֵיף כְּמוֹ הַבְּגָד וְאִי סְבִירָא לִיהּ
דְּרַבָּה גַּבִּי מִשְׁכּוֹס לְמֹר דְּכֵי הֵא הִיא
לְחֻבִּי בְּגָדִים בְּכַסֵּם כֵּן בְּגָדִים כְּכֹל
וְיִמְנָה דְּפֶרֶשׁן פ' עֵי דְּזֻכְרִיטִים דְּמִכְבִּי
גְּרִינִין שֶׁפֶתָּה עֲלֵה קִנְיָה אֲחָד וְלֹא
שֶׁי קִיטִים מִגְּרִישֵׁן אֲחָד יִקְרֹא דְּלֵה הוּא
שֶׁי לְמִפְרָק וְיֹאמְרוּ קִנְיָנָם דְּקֹאֲלִי
לְגַמְרָה דְּכֹמֶה קִיטִים עוֹלִים מִגְּרִישֵׁן
אֲחָד. כֵּן הוּא דְּקֶדֶק רִבּוּי"א:

וְיִלְכֶּה מִשּׁוּר מִשּׁוּר מִשּׁוּר מִשּׁוּר מִשּׁוּר
הַחֵם ב"ד וְב' אִינִי לְהַקְשָׁתָהּ
אֲדֻרְבָּה יִלְכֶּה הִי מֵה לְהֵלן חוּטִין
כְּכּוֹל שֶׁהָ אָף כָּאֵן כֵּן חֵד שֶׁהָ הִי
י"ח וְתוּ דְּיִלְכֶּה דְּחִיבִים מִשּׁוּר גַּמֵּר
מֵאִי מִשּׁוּר דְּהֵם מֵה לְהֵלן שְׂחִירָה כ"ד
אָף כָּאֵן שֶׁהָ כ"ד י' הֵם אִי יִנִּי
י"ל אֵס אִיתָא דְּלֵה הוּא אֲלֵךְ אֲלֵךְ מֵאִי
אִיטְרִין שֶׁ יִמְרָה לְמַעֲלִי שֶׁלֵּךְ וְאֵלֵךְ
בּוֹ שֶׁ שִׁיחָא חוּטֹת כְּכּוֹל שֶׁהָ חִיפּוֹת
דְּעִילָה תַּחֲלָה מַחֲלָה מִפְּרֻמָּה כֵּן לֵלֵן
יִגְמָר תַּחֲלָה מַחֲלָה מִפְּרֻמָּה כֵּן לֵלֵן
חֻטֹּת כְּכּוֹל שֶׁהָ וְלֹא הוּא מֵי לְמִפְרָק
דְּפֶרֶשְׁכִּין לְקַמֵּן אֲדֻרְבָּה יִלְכֶּה שְׂחִילֵי
דְּכּוֹל נִמִּי אִין חוּטִין כְּכּוֹל אֲלֵךְ שֶׁהָ:

וְיִלְכֶּה

[illegible]

בא לו כהן גדול פרק שביעי יומא

קנבוס שגם הוא עולה בד
רים זל"ל דמה שאנו קורין
י אמר ורבינו חיים כהן זל"ל
ווס דבגדים כתיב וכל בגדים

מרים מים יפריח ועשה קציר כמו נטע;
ויום טוב היה עושה לאוהביו: ת"ר מעשה
בכהן גדול אחד שיצא מבית המקדש והו
אולי כולי עלמא בתריה כיון דהויגוהו
לשמעיה ואבטליון שבקוהו לדידה ואולי
בתר שמעיה ואבטליון לסוף אתו שמעיה
ואבטליון לאיפטורי מיניה דכהן גדול אמר
להן ייתון בני עממין לשלם אמרו ליה ייתון
בני עממין לשלם דעבדון עובדא דאהרן
ולא ייתי בר אהרן לשלם דלא עבד עובדא
דאהרן: **מתני'** ^אכהן גדול משמש בשמונה
כלים וההדיוט בארבעה בכתונת ומכנסים
ומצנפת ואבנט ימוסיף עליו כ"ג חשן ואפוד
ומעיל וציץ באלו נשאלין באורים ותומים
^א ואין נשאלין אלא למלך ולאב ב"ד ולמי
שהציבור צריך בו: **גמ'** ת"ר ידברים שנאמר
בהן שש ^בחוטן כפול ששה משור שמונה
ימעיל שנים עשר יפרכה עשרים וארבעה
יחושן ואפוד עשרים ושמונה חוטן כפול
ששה מנא לן דאמר קרא ויעשו את
הכתנת שש ואת המצנפת שש ואת פארי
המנבעות שש ואת מכנסי הבד שש משור
חמשה קראי כתיבי חד לגופיה דכיתנא
ניהוו וחד שיהא חוטן כפול ששה וחד
שיהיו שזורין וחד לשאר בגדים שלא נאמר
בהן שש וחד לעכב מאי משמע דהאי
שש כיתנא הוא אמר רבי יוסי ברבי חנינא
^א דאמר קרא בד דבר העולה מן הקרקע
בד בד ואימא עמרא עמרא איפצולי
מיפצלא כיתנא נמי איפצולי מפציל כיתנא
אגב לקותיה מפציל רבינא אמר מחכא
יפארי פשתים יהיו על ראשם ומכנסים פשתים
יהיו על מתניהם אמר ליה רב אשי הא מקמי
דאתי יחזקאל מאן אמרה ולמעמך ^אהא
דאמר רב חסדא דבר זה מתורת משה רבינו
לא למדנו מדברי יחזקאל בן בוזי למדנו ^אכל
בן גבר ערל לב וערל בשר לא יבא אל
מקדש ^א(לשרתני) הא מקמי דאתי יחזקאל
מאן אמרה אלא גמרא גמירי לה ואתא
יחזקאל ואסמכה אקרא הכא נמי גמרא גמירי
לה ואתא יחזקאל ואסמכה אקרא משור
שמונה מנא לן דכתיב ויעשו על שולי
המעיל רמוני תכלת וארגמן ותולעת שני
משור וילף משור משור מפרוכת מה להלן
עשרים וארבעה אף כאן עשרים וארבעה
דהוה כל חד וחד תמני ונלף מחשן ואפוד
מה להלן עשרים ושמונה אף כאן עשרים
ושמונה דנין דבר שלא נאמר בו זהב מדבר

שלא נאמר בו זהב לאפוקי שישן ואפוקי שנאמר בהן זהב אדרבה דנין בגד מבגד לאפוקי פרוכת דאהל הוא אלא דנין מאבנט זהב מבגד ודבר שלא נאמר בו זהב ואין דנין זהב רב מרי אמר ⁵תעשנו כתיב תעשנו לזה ונעביר כתיב שיהיו כל עשיות שוות והכי נעביר נעביר להו תלתין נעביר תרי דתשעה תשעה והוה כל עשיותיו שוות מעיל שנים עשר מנא לן ד

[illegible]

סוף אלו שמעיה ואבטליון לאיפטורי פרוש ללד ביתן: יסון בני עממין לשלם. מבני בניו של סנחריב דאמרין במסכת ברא דאשרן. רודפי שלום: דלא עבד

דברים ואמר מר (ב"מ נח):
 חנו אים את עמיתו (ויקרא כה)
 באונאת דברים הכבוד מדבר אל
 היה בן גרים י"ז (ה) ילמד יז זכר
 מעשה אנוכי: **מתני'** ככנסת
 ומכנסים וכו'. אהריות קאי: **בבלי**
נשלים. כהן הנשאל בארס ומומים
 לרץ לנזש שמונה גדים:
גמ' דברים שנאמר כהן שש
 כולה מפרש לקמן: חוטן כפול
 ששה. ששה כל מין ומין שבו: **משור**.
 בלא שש ואין זאת אלא רימונים:
 שמונה. כל חוט של כל מין שבו
 שמונה שמונה ועל פי חשבון זה מעיל
 שכולו מין אחד חוטו כפול י"ב פרוכת
 חוטו כפול כ"ד שכל מינין שבה
 כפולין יחד ויולה מפרש לה לקמן:
חמשה קראי כתיבי. גבי הדדי והוא
 קאי ליה כחד ונכתביה לבקוף: ה"ג
 ויעשו את הכנסות שש ואם המלגס
 שש ואם פארי המכנסות שש ואם
 מכנסי הכד שש **משור**. וכד הוא שש
 הרי חמשה והוא דלגנט ררץ
 ויתכתב על כרחך דלמיני חמי
 אחריו כהיה: שבו שורין. יחד
 כולן ששה: לשאר גדים שלא נאמר
 כהן שש. שיהא אף הן חוטן כפול
 ששה ולקמן מפרש מאי ניהו: **דבר**
הטוב מן הקרקע **אל כד**. הפשטן
 והקנבוס אין להן גדים וענפים
 כעצים אלא עלין ואין הפשטן בא
 אלא מן הקנה האלמעי: **מסל**.
 יש בו נימא מתחלקת לשתיים. ואל
 חממה שאף בשער זקן החממה מאי
 קן: **כיסא** נמי מפליג. כשנתיב
 אחוה נחלק לנמה פילולין: **אב**
לקוסיה. שמקישין עליו: **פארי**
פסיסי. ובחורה כתיב ואת פארי
 המגבשות שש: **בן נכר**. שנתכרו
 מעשו לאזוי כשנמים שהוא ערל לב
 וכן ערל בשר שמתו אחיו מחמת
 מילה לא יבא אל המקדש: **מאן אמרה**.
 מאין למדו דבר זה ששנינו בפרק
 שי דוצתים ודף ט"ז: שהעבר ערל
 עבדוהו פסולה: **אל להלן עשירים**
וארכבם. שהרי ד' מינין יש בה וכל
 מין ומין כפול שש אף כאן כ"ד ובאן
 ג' מינין יש דהוו להו כל חד וחד
 חמשה: **אלא מאכנס**. כ"ד שש
 ארבע מינין וכל אחד פסול לב גמי
 וכששחרן יחד הוו להו כ"ד: **תעטנו**
כתיב. בתשן לשיכר אין לזיזין ממנו:
ועשים. כתיב ברימונים שיהו עשויות
 כל המינין שבו שוות הלכך לא
 אפשר ברי"ח דהיי' ליעזר וכו':

כליל
ורגין בגד ודבר שלא נאמר בו
דבר שאין בו זהב מדבר שיש בו
לא לאחר רב אישי אמר 'ועשית
עבד תלתא דעשרה עשרה הוו
דעשרה אמר קרא ועשית שיהיו
כתיב 'ועשית את מעיל האפוד
כליל

[illegible]

מסורת הש"ס

(א) סנהדרין חט: (ב) ולעיל
 (ג) (ד) ונחיש יח: (ה)
 (ו) סנהדרין כב: פג: חפנית
 (ז) מ"ק ה, ונחיש יח: כב:
 (ח) ולימי בקראל, (ו) ולי
 דא"כ, (ז) (דף יח:

ורה אור השלם

וַיִּעַשׂ אֶת הַכֹּהֵן שֶׁ
נִשְׁמָה אֵינִי לֹא
לְבָנִי:
מֵאֵי שֶׁמִּשְׁתִּי יוֹדֵה
עַל שֶׁכִּי וּמִכֹּסֵּי שִׁיטָּה
לֹא מִתְּנִיחַ אֶת יְדָיו
יִצְחָק מִדֵּי
כִּי הָאִמֶּר אֲדֹנָיִי כִּי
כִּי עֵרַל לִי וְעֵרַל בִּישׁ
אֶת לִי מִקִּישֵׁי לֵכֶן
כִּי אִשׁ כְּחוֹךְ מִדֵּי
שֶׁאֵלִי:
וְיִצְחָק לֵכֶן שֶׁ
וְיִשְׁעוֹ עַל שְׁלֹו הַנֶּפֶשׁ
מִיּוֹנֵי הַכֶּלֶל וְאִינֶם
תִּחְלַעַת שֶׁנִּי מִשְׁוֶה:
שִׁיטָּה לִי מִדֵּי
וְיִעֲשֶׂה חֶזֶק מִכֶּסֶף
נִשְׁמָה אֵינִי לֹא כִּימֵשׁ
אֶת יוֹדֵה וְהֵכֵן אִינֶם
תִּחְלַעַת שֶׁנִּי שֶׁשֶׁ
נִשְׁמָה אֵינִי לֹא שִׁיטָּה
עַל שֶׁשִׁיטָּה רַמְנִי
וְיִשְׁעוֹ עַל שְׁלֹו רַמְנִי
וְיִכְלֹל אִינֶם וְיִחְלַעַת
עַל שְׁלֹו כִּיכִי וְעַמְמִי וְכִי
כִּיכִי בְּחֹסֶם כִּיכִי

שמות כח לג
וַעֲשִׂיתָ אֶת מַעִיל הָאֹפֹרֹת
לְלִיל תְּכֵלֶת:
שמות כח לא

הנהגות הב"ח

(א) רש"י ד"ה דלא עבד טו'
אמר מר אל תונו (ט"ס)
כאן):

הגהות הגר"א

א) מהג' ולאב"ד. ז"ל ולב"ד
זכ"ה נמשנו' ובר"ח סוף
פרקין):

מוסף רש"י

[illegible]

תום' ישנים

ויכלו לעסוק בחזרה: אמר
"יורא אחר קרא כי"
משה קראי כתיבי כי, כפי"
"ה גרים שיתא שש כתיבי"
אלו הן ישגות הכחנות שש
עצמות חלונות שש ויבשו ואת
הכתנות שש ואת החלונות
שש ואת פשרי ההגנות שש
הן מכניסו הכד שש משר חד
קרא לגופיה וחד שיהא שורץ
חד שיהא חוטן כפול ששה
חד לשאר כגדים שלא נאמר